

مقایسه کیفیت زندگی بیماران مبتلا به بیماری انسدادی مزمن ریه با گروه شاهد

دکتر غلامرضا خیرآبادی¹ دکتر شهلا آکوچکیان² دکتر سیامک امانت³ دکتر محمد نعمتی⁴
¹ استادیار مرکز تحقیقات علوم رفتاری،² استادیار گروه روانپزشکی،³ روانپزشک،⁴ پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
مجله پزشکی هرمزگان، سال دوازدهم، شماره چهارم، زمستان 87، صفحات 255-260

چکیده

مقدمه: بیماری انسدادی مزمن ریه (COPD) چهارمین علت مرگ و میر و یکی از علل اصلی ناتوانی مزمن در دنیا است و با توجه به ماهیت بیماری درمان مؤثری برای مبتلایان به بیماری در دسترس نبوده و با سیر مزمن و پیشرونده خود می‌تواند کیفیت زندگی (QOL) بیمار را در ابعاد مختلف آن تحت تاثیر قرار دهد، هدف از این مطالعه، مقایسه کیفیت زندگی بیماران مبتلا به انسداد مزمن ریه با افراد سالم است.

روش کار: در این مطالعه مورد-شاهد دو گروه 80 نفر شامل از بیماران مبتلا به COPD به عنوان گروه مورد و گروه شاهد با همسان‌سازی از نظر سن، جنس، وضعیت تأهل و سطح تحصیلات با شرایط روانشناختی اجتماعی-اقتصادی و فرهنگی نسبتاً یکسان مورد سنجش کیفیت زندگی با استفاده از فرم خلاصه شده پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت قرار گرفته‌اند، داده‌ها با بهره‌گیری از نرم‌افزار آماری SPSS-10 و استفاده از آزمون t مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته و $P < 0/05$ معنی‌دار تلقی شده است.

نتایج: نتایج بدست آمده گویای آن است که میانگین کلی نمره کیفیت زندگی و نیز میانگین نمره ابعاد پنجگانه کیفیت زندگی یعنی بعد بیماری، زندگی مستقل، روابط اجتماعی احساسات جسمی و بهزیستی روانی در گروه مبتلا به COPD به طور معنی‌داری پایین‌تر از گروه شاهد می‌باشد.

نتیجه‌گیری: پایین بودن معنی‌دار میانگین نمره ابعاد پنجگانه کیفیت زندگی در گروه مبتلا به COPD گویای این واقعیت است که بیماری COPD علاوه بر بعد جسمی فرد با تحت تاثیر قرار دادن سایر ابعاد زندگی فرد کیفیت زندگی وی را متأثر می‌سازد لذا با مداخله در این ابعاد می‌توان علی‌رغم تداوم بیماری به ارتقاء کیفیت زندگی به عنوان یک هدف درمانی جامع و کلی‌نگر دست یافت.

کلیدواژه‌ها: بیماری انسدادی مزمن ریه - کیفیت زندگی

نویسنده مسئول:
دکتر غلامرضا خیرآبادی
مرکز تحقیقات علوم رفتاری
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
اصفهان - ایران
تلفن: 98 311 2222135
پست الکترونیکی:
kheirabadi@bsrc.mui.ac.ir

دریافت مقاله: 85/2/26 اصلاح نهایی: 85/12/20 پذیرش مقاله: 87/2/12

مقدمه:

بیماری انسدادی مزمن ریه چهارمین علت مرگ و یکی از علل اصلی ناتوانی مزمن در دنیا است (1) در اغلب موارد درمان مؤثری برای مبتلایان به این بیماری در دسترس نیست و بنابراین هدف درمانگران عمده‌تاً تسکین علائم و افزایش میزان عملکرد فرد می‌باشد (2). در سالهای اخیر توجه قابل ملاحظه‌ای در تحقیقات پزشکی برای اندازه‌گیری میزان سلامتی افراد و قدرت

تاثیرگذاری بیماری‌های روان‌شناختی و جسمی بر روی فعالیتهای روزانه و رفتارهای آنها بوجود آمده است که این اندازه‌گیری‌ها به یک نگرش و رویکرد کلی‌نگر در سلامتی و مراقبت‌های بهداشتی معطوف شده است و در این رابطه رویکرد نوینی به نام کیفیت زندگی در تحقیقات علوم پزشکی مطرح گردیده است (3). در نگرش جدید به پدیده تندرستی شاخص‌های سلامت فراتر از مرگ و میر بوده و تأثیر بیماری‌ها در فعالیتهای روزانه و رفتار و